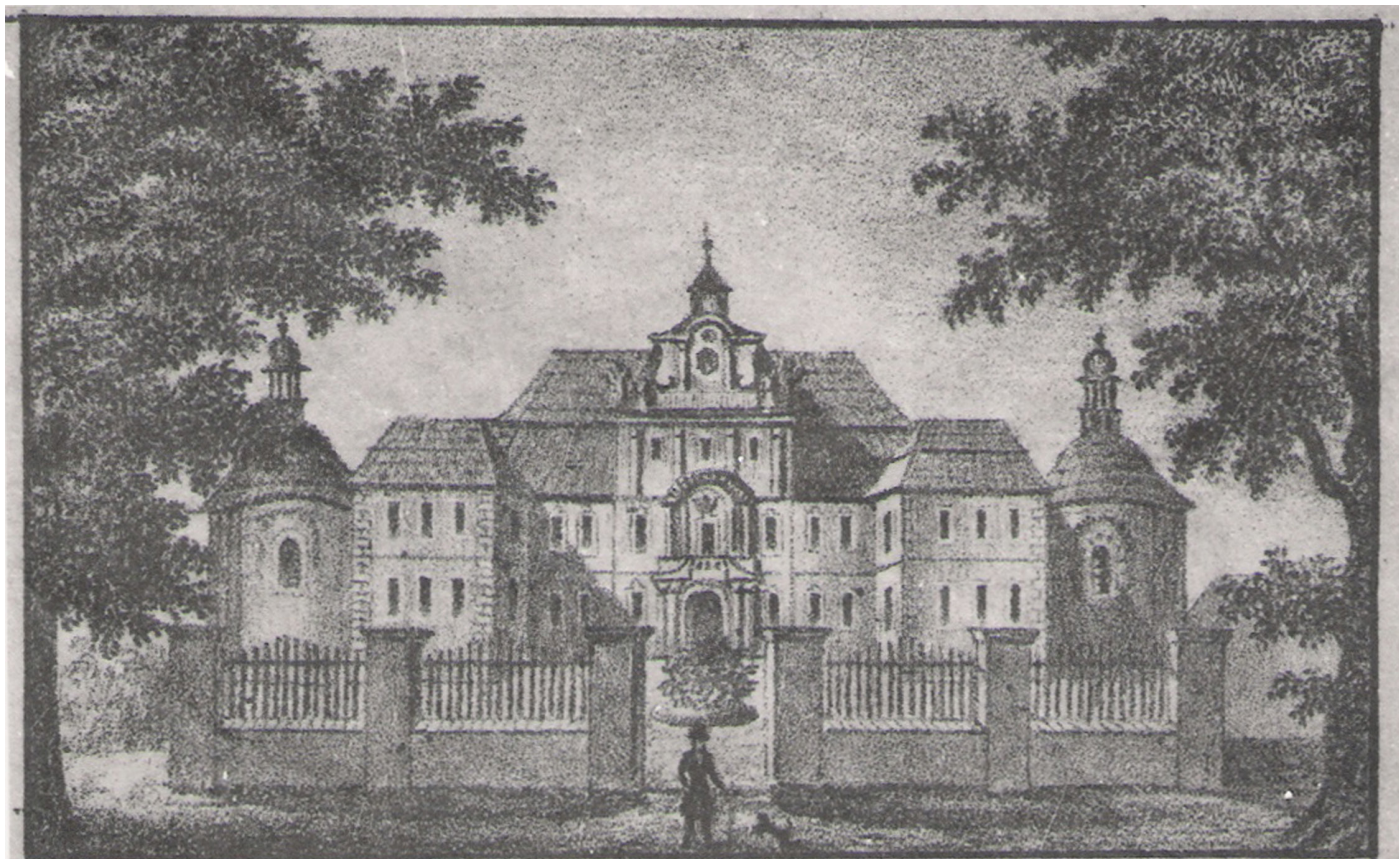

Buchov • Dobříčkov • Čelivo • Holčovice • Jemniště • Lhota Veselka • Lísek • Milovanice
Miroslav • Mokliny • Nová Ves • Postupice • Pozov • Roubíčková Lhota • Sušice • Vrbětín

Sternberk.

Jedna ze starších podob zámku.

POSLEDNÍ ŠLECHTICKÉ RODY NA POSTUPICKU

Cituji ze zápisků místního pamětníka:

Myslím, že to bude mnohé zajímat, vždyť žijí ještě pamětníci té doby. Kvůli lepšímu pochopení událostí a doby použiji šlechtických titulů, ač byly již za první republiky zrušeny. Západně obce leží bývalé panství líšenské v držení baronů Daňků a severně panství jemništěské, k němuž patřily i Postupice, které byly v majetku hrabat Šternberských. Oba majitele jsem osobně znal, když jsem s nimi často přišel do styku při vykonávání rezidentské práce jako úředník nemocenské pojišťovny.

Baron Daněk bydlel v líšenském zámku s pěkným parkem okolo. Jeho pradědeček, spolumasítl velká pražská fabrika KOLBEN - DANĚK, si koupil titul – baron, a ač původem

Čech, mluvilo se u nich jen německy. Jeho vnuk, poslední člen rodiny, si vzal za manželku říšskou Němku, která působila v pražském německém divadle jako herečka. To zdůraznilo také německou příslušnost rodiny. Poněvadž hrabě Jiří Šternberk se za Hitlera k Němcům nepřihlásil, bylo mu zabaveno panství jemništěské a dáno do užívání Daňkovi. A on ho přijal a občany Jemniště osobně navštěvoval. Jednou, to bylo koncem roku 1944, jsem se s panem baronem srazil na cestě k domovu na postupickém nádraží a dali jsme se spolu do hovoru. Po obvyklých pár dotazech o zdraví jsem se osmělil a tvářil se, jako bych nic nevěděl k dotazu. „Pane barone, zač jste Jemniště koupil?“ Zarazil se, ale nakonec prozradil, že je nekoupil, ale že je dostal do správy. Nevím, kde se ve mně vzala odvaha, a ptám se. „Mohu k Vám být upřímný a na něco se zeptat?“ *Pokračování na str.11*

V KRÁTKOSTI Z OBCE

Vážení spoluobčané,

dnešní zamýšlení bych rád věnoval problematice odpadů. Jak jste jistě mnozí zaznamenali, v posledních dnech bylo v Poslanecké sněmovně přehlasováno veto Senátu, které se váže k novému Zákonu o odpadech. Díky této situaci vstupuje nový zákon v platnost od 1.1.2021 a přináší několik změn. Jedna z těch podstatných je, že se zvyšuje zákonný poplatek z uložení jedné tuny komunálního odpadu ze současných 500 Kč na 800 Kč. Vzhledem k tomu, zcela logicky, zdražují Technické služby Benešov své služby.

Na příští rok jsme i my nuceni upravit výši poplatku za komunální odpad. Dojde k navýšení o 200 Kč u všech typů svozů. Víím, že toto opatření není populární, ale je zcela nezbytné. V posledních mnoha letech je celé odpadové hospodářství ztrátové a obcí dotované. Tak tomu bude i v roce 2021.

Výše zmíněný zákon predikuje, že v roce 2029 bude zá-

Vážení spoluobčané,

rád bych Vám ještě oznámil několik informací.

Postupická knihovna už opět funguje v „normálním“ režimu.

V budově obecního úřadu je neobsazená provozovna kadeřnictví. Pokud by byl zájem o provozování této živnosti, rádi Vám prostory předvedeme a pronajmeme.

Chodník z Postupic do Lísku – do konce tohoto roku po-

konný poplatek za uložení tuny odpadu 1850 Kč. Z toho plyne, že je třeba počítat s každoročním upravováním poplatku za svoz komunálního odpadu. Pokud by se nám podařilo zvýšit množství tříděného odpadu, bylo by možné, že zdražování nebude tak rychlé.

Dovolil bych si Vás požádat, abyste do kontejnerů na tříděný odpad striktně dávali jen to, co do něj patří!!! Stejně tak je to i s bioodpadem. Opravdu není hrdinství zasypat starý koberec nebo rezavé plechy travou. Následná separace je pracná a obec za ní platí „pokutu“.

Sběrný dvůr bude i nadále otevřen každou první sobotu v měsíci od 9 do 11 hodin, a to pro všechny, kteří mají uhrazený poplatek za komunální odpad. Žádám Vás tedy, abyste objemný odpad odevzdávali tam a ne vedle kontejnerů na tříděný odpad.

Na závěr bych si dovilil popřát Vám všem krásné a pokojné Vánoce a úspěšný vstup do Nového roku, který doufám bude plný pohodových zpráv a šťastných událostí.

Jiří Sternberg

dáme Žádost o společné povolení na odbor dopravy MÚ Benešov a pokud půjde vše dobře, v březnu bychom mohli mít vydáno stavební povolení.

Chtěl bych poděkovat všem spolkům, že i během tohoto nelehkého roku vyvíjely činnost a dopřávaly zábavu a možnost setkávání se svým členům. Zvláště děkuji postupickým dobrovolným hasičům, kterým opět narostl počet výjezdů, kterých se účastnili. Navíc ve svém zbývajícím volném čase provedli mnoho práce pro obec.

Jiří Sternberg

U S N E S E N Í č. 5/2020

ze zasedání Zastupitelstva obce Postupice (ZO) konaného dne 26. 11. 2020 od 17,00 hod. v zasedací síni OÚ Postupice

1. ZO schvaluje rozpočtová opatření č.4/2020 vypracovaná účetní obce pí. Matouškovou (jednotlivá rozpočtová opatření jsou přílohou zápisu).
2. ZO schvaluje Plán společných zařízení v k. ú. Pozov pro komplexní pozemkové úpravy v Pozově.
3. ZO schvaluje podání žádosti o dotaci na obnovu povrchu místní komunikace Chudláz - Kopaniny v dotačním programu MMR –DT 117d8210A Podpora obnovy a rozvoje venkova na rok 2021.
4. ZO schvaluje Směrnici k provedení inventarizace majetku obce k 31. 12. 2020 a bere na vědomí Plán inventur.
5. ZO schvaluje Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2020 o poplatku za komunální odpad, navýšení ceny za svoz KO o 200,- Kč/rok včetně DPH.
6. ZO souhlasí s vyřazením nefunkčního majetku v PO ZŠ a MŠ Postupice ve výši DDHM operativní evidence 5.402,- Kč a DDHM ve výši 63.215,80 Kč, seznam jednotlivých položek je přílohou zápisu a zároveň pověřuje pí. Matouškovou zástupcem obce v likvidační komisi PO.
7. ZO schvaluje Smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. IV-12-6026322/VB10 mezi obcí Postupice, paní P. L. a ČEZ Distribuce a.s., jednorázová úhrada 1.000,- Kč včetně DPH.

REKONSTRUKCE VOZOVKY CHUDLÁZ - MIROSLAV

Již koncem října si řidiči mohli povšimnout přípravných prací potřebných k rekonstrukci komunikace v úseku Chudláz – Miroslav. Pracovníci společnosti BES s.r.o. pomocí techniky čistili a upravovali příkopy a okraje stávající vozovky. Počátkem listopadu byl průjezd osadou Miroslav omezen, původní komunikace byla frézovaná, penetrována, pokryta asfaltovou směsí a následně bylo provedeno zpevnění krajnic a dokončující práce. Rekonstrukce trvala celý první listopadový týden. Mezi osadou Chudláz a Miroslav se nyní řidiči mohou svést po nové hladké vozovce. Opravená silnice navazuje na loňskou rekonstruovanou část směrem z Miroslavi na Plchov. Pěkné silnice bez výmolů bohužel svádí k rychlé jízdě, proto byl počátkem tohoto roku obcí pořízen radar na měření rychlosti. Děkuje obecnímu úřadu za kompletní rekonstrukci, řidičům za trpělivost v době omezení provozu a věříme v dodržování povolené rychlosti v naší klidné Miroslavi.

Za Miroslava Jana Baková Vrňáková

ŠKOLNÍ KUCHYŇKA

Kdo naši školu navštívil, určitě viděl, že se postupně mění prostředí školy, včetně zařízení jednotlivých učeben. Letos přes prázdniny došlo i na cvičnou kuchyňku. Ne že by v ní nešlo vařit, ale přeci jen už neplnila přísné hygienické a technické požadavky a tak trochu i vyšla z módy. Proto jsme si vymysleli, jak bude vypadat, zadali práci elektrikáři, instalatérovi, truhláři, malíři, panu školníkovi a paním uklízečkám a za dva měsíce bylo hotovo. V kuchyňce jsou tři cvičná místa s teplou vodou a novým vybavením, kde se žáci budou učit orientovat se v kuchařské práci a získávat potřebné praktické dovednosti. Zároveň je tu dost míst u stolů, pokud se bude probírat nějaké téma teoreticky.

Kuchyňka byla vždy zázemím i pro kroužky, přípravu jarmarků nebo větších akcí ve škole. Původně jsme chtěli využít na její rekonstrukci peníze z grantu, ale pravidla, která byla nastavena, nám nakonec naši snahu zhatila. Náš zřizovatel, tedy obec, pro to měl pochopení a dovolil nám použít na rekonstrukci peníze na provoz. Celkové náklady na rekonstrukci kuchyňky přesáhly 300 000,- Kč. Za jeho

vstřícnost bych mu chtěla poděkovat. I on má zásluhu na tom, že se žáci i zaměstnanci pohybují v čím dál tím lepším prostředí.

Tento příspěvek jsme záměrně nekládali do minulého Zpravodaje s tím záměrem, že nafotíme nějakou konkrétní provozovanou aktivitu, aby byl článek kompletní a my ukázali, jak a k čemu prostor využíváme, ale situace nám do této chvíle nepřála.

Miroslava Ottlová

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA POSTUPICE

Vážení čtenáři,

vám všem, ale hlavně dětem, žákům a zaměstnancům ZŠ a MŠ Postupice bych ráda popřála co nejkrásnější prožití vánočních svátků, abyste po době plné změn a chaosu ocenili klid a pohodu těchto dní a strávili je ve zdraví a spokojenosti se svými nejbližšími.

Miroslava Ottlová

Krátce z MŠ

Sotva jsme se začátkem roku rozkoukali, přišla různá omezení. Naštěstí jsme ve školce fungovali v běžném režimu a podzim jsme si užili: vycházky do lesa, uložení zahrady k zimnímu odpočinku, Mikuláš, advent...

Přejeme všem do nového roku hodně zdraví, štěstí, rodinné

pohody a odteď už jen samé dobré zprávy!

Kolektiv zaměstnanců MŠ

PODĚKOVÁNÍ OD BENKONU

V letošním roce slaví Liga proti rakovině Praha již 30 let od svého vzniku. Pravidelně každý rok pořádá celostátní sbírku, která je věnována podpoře nádorové prevence, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podpoře onkologického výzkumu a zlepšování vybavenosti onkologických pracovišť. V letošním roce byla sbírka, která je známá prodávanými kvítky měsíčku lékařského, věnována výzkumu nádorů ledvin a močového měchýře.

Náš spolek – Benkon – Benešovský klub onkologicky nemocných, jehož členkami jsou ženy, které prodělaly léčbu

nádorového onemocnění prsu, je členem Ligy od svého založení. Každý rok se tedy podílíme i na organizaci Českého dne proti rakovině, jak je den prodeje symbolu boje proti rakovině oficiálně nazývá. Letos jsme ze známých důvodů měli v Benkonu velké obavy z toho, jak sbírku uskutečnit, ale nakonec se nám podařilo prodat přes tři tisíce kytiček.

Chceme tímto moc poděkovat paní Janě Jíšové, která se laskavě ujala prodeje kytiček v postupické škole a děkujeme i paní ředitelce, že to umožnila. Děkujeme všem, kteří si v Postupicích kytičku koupili a pomohli tak této dobré věci.

Za všechny benkoňáčky Helena Volfová

SENIORI KE KAFÍČKU

Zdravím Vás všechny v této těžké době. Nejen nás, ale i celou Českou republiku trápí pandemie pod názvem Covid-19. Náš výlet pořádaný na podzim jsme zvládli ještě v době, kdy vláda opatření rozvolňovala. Výletu do Polabského národopisného muzea a poté návštěvu pokladu země České - Paládia se zúčastnilo třicet šest členů spolku. V listopadu jsme měli pořádat naše již tradiční setkání seniorů v sokolovně, v prosinci pak sezení u vánočního stroměčku. Nic z toho jsme nemohli uspořádat, jelikož je v celé zemi vyhlášen nouzový stav. Je pro nás velmi těžké něco psát, když kromě pár individuálních vycházek do přírody nesmí senioři společně nic pořádat. A tak Vám všem alespoň popíšeme adventní věnec a svíčky, které na něm všichni rozsvícíte, a tento čas si zpřijemníte pouze posloucháním koncertů na rozhlasových vlnách.

Advent začíná čtyři týdny před nadcházejícími Vánocemi. Měl by se nést vždy v barvě fialové. První svíce, kterou zapalujete, nese název NADĚJE. Druhá svíce nese název MÍR, třetí PŘÁTELSTVÍ a čtvrtá LÁSKA. Na věnci však může být i svíčka pátá, bílá, která nese název SVĚTLO.

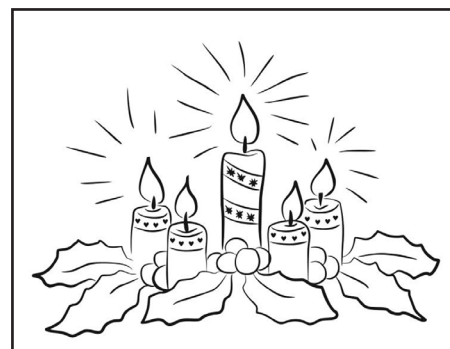
Adventní doba začíná zpěvy - RORÁTY. Zprávy o těchto

zpěvech se vztahují už k době Karla IV. Pro nás jsou velmi známé Benešovské roráty. Je to skladba barokní, zpívaná lidmi a doprovázená varhany a smyčcovými nástroji - housle, viola, basa. Původně pochází skladba Benešovské roráty ze Španělska. Misionáři ji přivezli na známé poutní místo Svatou Horu u Příbrami, kde se zalíbila benešovským poutníkům a ti jí dali český text. V této době je možno si ji poslechnout každou adventní neděli v kostele v Benešově na Karlově.

V závěru nám ještě dovoluňte, abychom poděkovali obecnímu zastupitelstvu za odvedenou práci v roce 2020 a popřáli mu do nového roku pevné zdraví a hodně pracovních úspěchů.

Pomalou končí rok 2020, a tak i Vám všem přejeme pevné zdraví a úspěšný nový rok 2021.

Za seniory Vašek a Milena

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Přes všechna přísná koronavirová opatření, se naše škola i letos snažila vytvořit prostor pro návštěvu Mikuláše a jeho družiny. Každoročně se tohoto úkolu ujímají žáci devátého ročníku, a protože zatím nedostali šanci uspořádat nějakou akci kvůli značnému omezení shromažďování, chopili se této možnosti s velkou chutí. Je třeba říct, že tato iniciativa vzešla přímo od nich samých. Ráno 4. prosince připravili balíčky pro všechny děti ve škole i školní personál a vedení obce. Za nadílku v mikulášských balíčcích bychom chtěli poděkovat spolku Záškolák, který je pro děti zafinancoval.

Dále vytvořili listiny hříšníků a oblékli kostýmy čertů. Těžko říct, čím si tyto odrbané špinavé zlé postavy získaly takovou oblibu, ale nikomu se moc nechtělo stát se krásným čistým bílým andělem. Nakonec se tohoto vzešeného úkolu chopila Eliška Šváchová a stala se ozdobou pekelné sebranky. Mikuláše jsem oblékl již tradičně já, jejich třídní učitel Pavel Kaška, abych krotil zlomyslné čerty. V tom mi významně pomáhala opatření vlády, která nedovolovala čertům se příliš přibližovat k dětem. Proběhla i jedna premiéra – 6. a 7. třída byly doma na distanční výuce, a tak jsme je také distančně (přes obrazovku počítače) postrašili. Nadílka na ně počkala do pondělka. Ve školce nás ani dovnitř nepustili, setkání tedy proběhlo pod otevřeným nebem. Vypadalo to jako souboj generací. Mladá krev na jedné straně cesty

a končící školáci na druhé. Setkání mohlo dopadnout vřelí, ale naši devátáci nejen že udrželi ďábelské choutky na uzdě, ale při pohledu na vystrašené dětičky změkli a ke strašení se vůbec neměli. Nakonec došlo i na společné foto. Do školy už ale čerti zase šli s odhodláním strašit, co jen to půjde, pod heslem: Nás taky nešetřili! Podařilo se jim to jen částečně. Do třídy naběhli vždy s elánem a velkým hlukem, ale opatření je držela zpátky, takže se spokojili s blekotáním u tabule a na druhé straně třídy stáli výtečníci s kajícím obličejem a slibem, že už nikdy zlobit nebudou. Snad jim to alespoň den dva vydrží. Strach dětí na prvním stupni čerty uspokojil, ale na druhém stupni jim pšenka nekvetla.

Kvůli ministerským opatřením ve škole zrovna byla jen osmá třída a ta se už čertů nebojí. Každý osmák byl nicméně jednotlivě od čertů instruován, že nemá brát peklo na lehkou váhu. Ke cti osmé třídy určitě musíme připočíst, že si z čertů nedělala legraci a chovala se ukázněně, jak se na budoucí čerty sluší.

Vrcholem celé výpravy se pak stala návštěva obecního úřadu, kde zasedá pan starosta. Ten Mikulášovi slíbil, že bude vždy jednat ve prospěch obce a nikdy se neuchýlí k nekalým praktikám. Čerti byli nakonec uspokojeni, že se jim podařilo alespoň někoho vyděsit, Mikuláš byl spokojený s pronesenými sliby a anděl, že rozdal tolik dárků. Vše proběhlo v takové rychlosti, že devátáci ještě s chutí stihli dvě důležité vyučovací hodiny.

Pavel Kaška

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ POSTUPICE

Zásahová jednotka v tomto roce vyjžděla 39 x, což je více výjezdů než v loňském roce. Jednalo se např. o 12 výjezdů k požárům, 18 výjezdů na odstranění padlých stromů na komunikaci a podobně.

K rychlosti jednotky přispívá i nová šatna dokončená své pomocí, ve které má každý člen své oblečení k zásahu. Jednotka je tak schopna vyjždět již do 5 minut (limit je 10 minut).

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem členům sboru, kteří se na vybudování této šatny podíleli. Zvláště chci poděkovat Petru Buckovi, který celou akci organizoval a řídil.

Poděkování patří i zastupitelstvu obce, které nám schválilo příspěvek na materiál, kterého bylo na tuto akci zapotřebí.

Naší poslední akcí bylo postavení a ozdobení vánočního stromu v parku. Chceme poděkovat panu Jiřímu Sternbergovi za zajištění stromu.

Na závěr bych našim členům a členům zásahové jednotky popřál v novém roce co nejméně výjezdů a zásahů a Vám všem, a vašim blízkým, šťastné a veselé Vánoce a hodně zdraví v novém roce 2021.

Starosta sboru Vítězslav Kotek

SDH Postupice -- stavba vánočního stromu

SDH Postupice -- stavba vánočního stromu

DIVADLO POSTUPICE

Milí příznivci postupického divadla, v této divné době je extrémně těžké psát články do Zpravodaje, který vychází až několik dní po napsání textu. Dnes, kdy se radikální změny

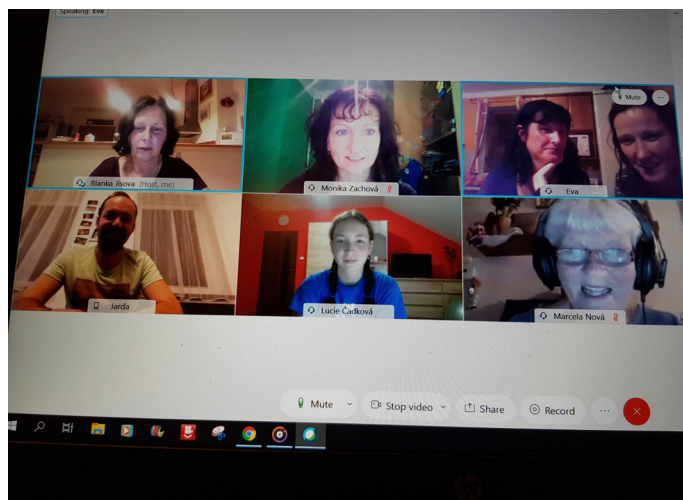

v našem životě počítají na dny, někdy i na hodiny, se nedá plánovat vůbec nic. Proto prosím mějte na mysli, že tento příspěvek je psaný 7.12., kdy jsme ve stupni číslo 3, ale PES na nás vrčí s opětovným stupněm 4, a to ve chvíli, kdy jsme doufali v opak – tedy stupeň 2 a s ním i otevření divadel. Ale jak řekl Václav Havel: „Naděje není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl - bez ohledu na to, jak to dopadne.“

A ochotníci jsou si jistí, že jejich práce má smysl. Protože se už 12 krát přesvědčili, že přináší radost a potěšení svým blízkým, přátelům, známým i neznámým. Mají tuhé kořínky a nevzdávají se. A v jaké situaci jsme teď? S postupným omezováním jsme museli hledat cesty, jak zkoušet dál. Protože: kdo se zastaví, těžko se rozebíhá. Přešli jsme tedy nejprve na zkoušení v rouškách – a to dokonce ještě před tím, než povinnost nošení vešla v platnost. Pak jsme museli zkoušet ve skupinách po 6. To nám také pěkně vyšlo – na 3 skupiny. Ale skupinové zkoušení netrvalo dlouho a museli jsme přejít na online. Stejně jako většina země. Zkoušeli jste někdy zpívat sborový zpěv online? To bych vám přála. To se nedá!! Každý má jiné zpoždění, někomu se internet „seká“ a vypadává. Někdo neslyší hudbu. Zmatek nad zmatek. Ale i s tím jsme si poradili a tlumili jsme jednotlivé účastníky tak, abychom se dobrali nějakého výsledku. Online proběhly 3 zkoušky.

Další zkouška probíhala pod rouškou mlhy, ve 3 m rozezstupech, v polích kdesi za vesnicí. Ale také byla přínosem.

Na konci listopadu přišlo rozvolnění – 10 osob v místnosti. Takže jsme se opět sešli v sokolovně. Lituji naše ob-

řlené kolegy – ti měli díky rouškám stále zamlženo. Ale přesto jsme se viděli rádi a světe div se – všichni umí svůj text! Zpěv je díky online vypilovaný tak, jak v žádné jiné hře nebyl. Domlouvali jsme optimisticky první představení na leden – kdy jsem věřila, že už klesneme do stupně číslo 2 – tedy otevřená divadla a vnitřní akce až pro 500 diváků.

Naposledy proběhla dokonce i první zkouška s Lahvátorem, který nás opět hudebně doprovází.

Jak jsem ale napsala, situace se mění každým okamžikem a teď jsme bohužel zase ve čtyřce...

Děkuji všem herečkám a hercům, že se nevzdávají. A jejich jménem vás všechny srdečně zvu na divadelní přestavení TRHÁK, které se uskuteční 2. sobotu od uvolnění do stupně

číslo 2. Vidíte? Datum máme stanoveno naprosto přesně. A vstupenky bude zase prodávat Jitka v restauraci U Sokola.

Všichni se těšíme, protože věříme. Přejeme klidný Advent a zdravé Vánoce

Za Ochotníky Postupice Blanka Jíšová

ADVENTNÍ PROMÍTÁNÍ

Hasiči nám letos postavili stromek na krásném místě uprostřed obce – na náměstí J. Franka. V sobotu 12.12. se u stromku sešly v rámci povoleného limitu ženy a děti, které cvičily ke 100. výročí Sokola. Po setmění jim Blanka Jíšová u stromku promítala krátká videa a pouštěla vánoční písničky. Vytvořila se moc krásná vánoční atmosféra a stromek byl dokonalou dekorací. Spontánně se občas zastavili i ostatní spoluobčané, a tak jsme si i v této těžké době trochu užili. Věříme, že jsme položili základ nové tradici a příští Vánoce bude zpívání u stromku i se svařákem.

V tuto chvíli bohužel nemohu odhadnout, jestli bude možné uvést naše krásné dětské pásmo se zpíváním koled na Štědrý den. Pokud situace dovolí, bylo by možné pouze venku. Ale vše záleží na nařízení hygieny o shromažďování. Chci tímto po-

děkovat všem, kteří spolu se mnou neztrácejí optimismus a nacvičují na akce, o kterých není jisté, zda proběhnou.

Za sokolské ženy a děti Blanka Jíšová

Foto Jiří Maršíček

Foto Jiří Maršíček

Foto Jiří Maršíček

HOUBAŘSKÉ OKÉNKO

Dnes vás seznámíme s léčivými účinky nejběžnějších hub, které sbíráme i během zimy. Pochutnáme si na čerstvých houbách a zároveň posílíme zdraví nejen pohybem na čerstvém vzduchu. Zaměříme se na pařezy, padlé kmeny, starší suché a poškozené zejména listnaté stromy, nejvíce topoly, jívky a další vrby.

Chuťově výborná hlíva ústříčná je v kuchyni využitelná všemi způsoby. Je však používána i jako podpůrný prostředek k úpravě krevního tlaku, regeneraci vnitřních orgánů, ke zlepšení metabolismu, léčbě křečových žil. V tradičním

čínském léčení se používá k léčbě housera a stnulosti šlach a končetin. Posiluje imunitní systém a působí protizánětlivě.

Stejně chutná je penízovka sametonohá s oranžovou hlavou a sametově hnědě huňatou nohou. Její využití v lidovém léčení je také neuvěřitelně široké. Používá se k léčení zánětů, různých dermatóz, alergií, astmatu, Crohnovy choroby, jako prostředek proti nespavosti, k posílení imunitního systému a k podpoře funkce slinivky. Velký význam má při léčbě některých typů rakoviny a obsahuje látky snižující krevní tlak a hladinu cholesterolu.

Ucho Jidášovo roste téměř celý rok hlavně na bezových keřích. Tato houba chutí nevyčníká, její účinky jsou však

Penízouka sametonohá

významné. Používá se k léčbě zánětlivých otoků, housera, k hojení ran, podporuje regeneraci pleti a vlasů. Dále jako prostředek proti vysokému krevnímu tlaku, kornatění cév, posílení imunitního systému a snížení hladiny cholesterolu.

Velmi chutná je opeňka měnlivá. Roste i ve větších trsech a má typický žlutohnědý dvoubarevný klobouk s tmavším okrajem. Má prokázané protirakovinové účinky, ale významný je zejména protivirový účinek a to i na chřipky typu A i B!

Všem těmto houbám neublíží ani mírný mráz. A trvalý mráz houby zakonzervuje. Ovšem vícekrát zmrzlé a rozmrzlé používat k jídlu nelze. Poznáme je snadno, jsou ztmavlé a blátivé.

Dnešní recept je na houbový salát. Použijeme stejné množství (cca 20dkg) nejlépe směsi uvedených hub, pečeného kuřecího nebo krůtího masa a čínského zelí. Houby povaříme cca 15 minut ve slané vodě. Scedíme je, pokrájíme a smícháme s pokrájenými - masem, zelím, 1 syrovou paprikou, 1 cibulí. Vše promícháme se zálivkou připravenou z 2 lžíc oleje, 1 lžice citronové šťávy, 1 lžice sojové omáčky, 1 kávové lžičky kurkumy, 1 kávové lžičky cukru, 2-3 rozetřených stroužků česneku. Dochutíme solí a pepřem.

Přejeme vám hezké chvíle na procházkách a dobrou chuť!

Jiřka a Radek

Opeňka měnlivá

TIP NA PROCHÁZKU – POPOVICE A ŽELICHOV

Půjdeme po žluté turistické značce. Ale abychom nemuseli jít po silnici, můžeme projít Húrou a přes mostek u Podlesí. Přejdeme silnici a lesní cestou vystoupáme na rozcestí, kde se na žlutou značku připojíme. Projdeme kousek pod rybníkem Lísenec a pak zvolna stoupáme starým úvozem kolem Mladovic až k silnici nad Popovicemi. Kousek cesty po silnici nás dovede ke hřbitovu v Popovicích. První zmín-

ka o bývalém městečku je z roku 1354. V letech 1354-1375 byl majitelem Ondřej, nazývaný v roce 1370 „pánem hradu“. Hrad, později uváděný jako vodní tvrz, stojí západně od farního kostela sv. Jakuba apoštola. Ten byl původně také gotický, v roce 1761 přestavěný do nynější podoby. Popovický (dřív Mlýnský) rybník tvořil přirozenou obranu tvrze a napájel i vodní příkopy. Přes příkop vedl zdvihací

most do tvrze, ten dokládají otvory v portálu brány. Tvrz se skládá ze tří jednopatrových křídel. Na severní křídlo přiléhá v nádvoří gotická obranná věž. V 16. století proběhla přestavba na renesanční zámek. Připomíná ji sgrafitová výzdoba fasády, místy jsou zachována renesanční psaníčková sgrafita. Ale přitom nepřekryla pozdně gotické lile u oken. Za Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou byl při barokních přestavbách přistaven nový západní palác. Z té doby pochází dochovaná typická barokní okna. Předpolím tvrze býval rozsáhlý hospodářský dvůr. Jeho součástí byly i ovčín, stáje, stodola. Dvůr se stal mnohem později návší, kterou protíná silnice, ale obvodové stavby jsou částečně zachovány. Barokní sýpka má na jižní straně portál s ozdobou a datací 1755. Ovčín byl přestaven na hasičskou zbrojnicu a garáž. V místě domu čp. 20 na břehu rybníka stával v 18. století pivovar. V roce 1797 byly Popovice přikoupeny k sousednímu panství Jemništi. Byly

zde zřízeny pobočné provozovny bavlnářské manufaktury v Postupicích a na Podlesí. V hospodářském dvoře byla postavena budova přádelny, využívány i další budovy dvora, na tvrzi byly sklady a byty. Zajímavý dům čp. 2 sloužil v té době jako obytný dům, později jako fara. Je klasicistní, na fasádě jižní stěny jsou sluneční hodiny s letopočtem 1801. Tkalcovská výroba byla zrušena v roce 1842. V roce 1896 byla přádelna zbořena a na jejím místě postavena škola. Ostatní budovy byly využívány velkostatkem. Budova školy je nyní sídlem obecního úřadu a pošty. V západním křídle tvrze byl v poslední čtvrtině 19. století zřízen lihovar. Tvrz je unikátním dokladem vývoje panského sídla od tvrze k renesančnímu a baroknímu zámku. V 90. letech byla restituována a probíhá postupná rekonstrukce.

Z Popovic půjdeme na Kamennou Lhotu, kde se připojíme k zelené turistické značce. Ze silnice odbočíme k polosa- motě Želichov. První zmínka o tomto zajímavém tajemném místě pochází z roku 1389, ale jméno Želich ze Želichova je doloženo již v polovině 12. století. Podle ústního podání zde bývalo pohanské pohřebiště s posvátným hájem. V době náboženské nesvobody pak shromaždiště českých bratří. Můžeme zde sejít ze značky a vystoupit na vrchol zvaný Věž (574 m). Od roku 1804 zde stávala rozhledna a později triangulační věž. Místo připomíná díky zbytkům kamenných valů hradiště. Původ valů a zídek není znám. U Želichova se také turistická značka kříží s původní cestou do Milovanic. Dobře zachované kamenné stěny úvozu jsou dokladem pečlivé práce našich předků. My se ale vrátíme k zelené značce a lesem sejdem do Postupic.

Jiřka Kozlová

Z procházky Popovice - Želichov

ROZHLEDNA NA VĚŽI U ŽELICHOVA

V roce 1804 byla zahájena výroba v textilní továrně Na Podlesí a v tu dobu se stala také pozoruhodná změna v lese Želichově.

Časté vyjíždky vrchnosti do továrny Na Podlesí a okolních lesů byly příčinou, že na nevyšším místě lesa Želichova 574 n. v. byla postavena dřevěná rozhledna. Místu se pak říkalo „Na Věži“.

Od továrny k rozhledně byl vykácen v lese řádný průsek, jehož se při výstupu používalo jako cesty. Pro pohodlí vrchnosti zdělána v průseku a u rozhledny sedátka z mechu. Rozhledna zanikla, ale název Na Věži používá se pro tento úsek lesa stále. Tolik z dochovaných dokumentů.

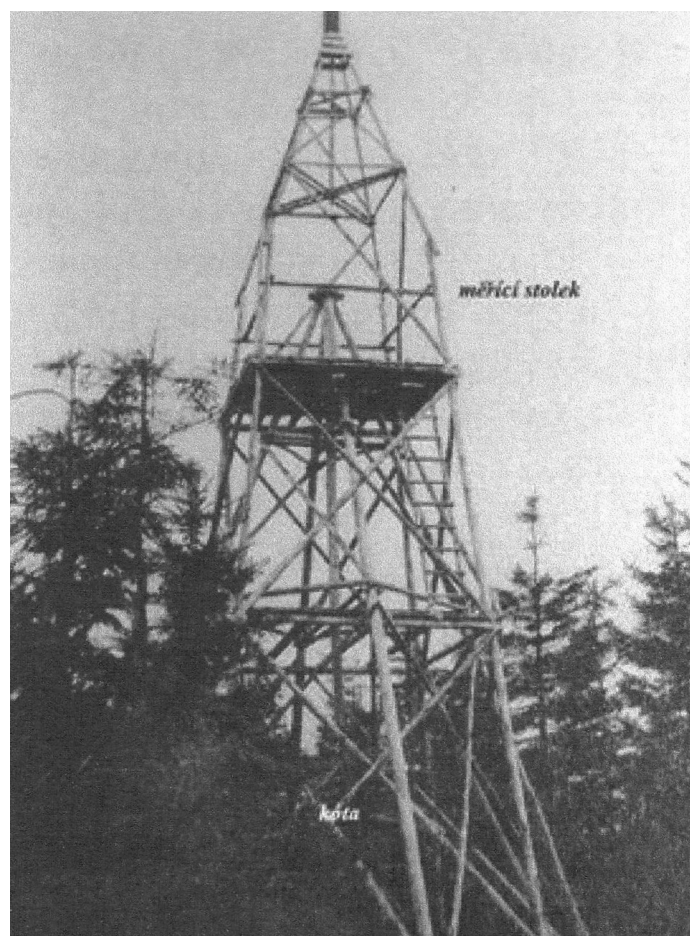
My starší si pamatujeme, že na vrcholu byl postaven dřevě-

Dnešní stav místa, kde dříve stávala rozhledna a trigonometrický bod.

věný trigonometrický bod, kam jsme si jako děti chodili hrát.

Jiří Šesták

Pro představu jak vypadaly běžné typy triangulačních staveb. Podobný stával i na vrcholku Na Věži.

Pokračování ze str.1

Váším si Vás a doufám, že mě neprozradíte.“ On na to. „Nejsem přece donašeč a udavač, co si to o mně myslíte,“ pravil rozhorlen. „Jen mluvte.“ Povídám tedy: „Pane barone, myslím, že jste neudělal dobře, když jste Jemniště přijal. Dnes je už naprosto jasné, že Němci válku prohrají a nemuselo by to pro Vás dopadnout dobře.“ On se ke mně naklonil a šeptem povídá „Nemyslíte, že to také vidím, ale pochopte, že já jsem to odmítnout nemohl.“ Válka skončila a pan baron, jako říšský příslušník musel do říše. Jak se mu tam vede, nevím. Ale stejně by za socializace o panství přišel. Toho byl ušetřen.

Roku 1868 koupil jemništěské panství, k němuž patřily i Postupice, hrabě Zdeněk ze Šternberka. Rod je to velmi starobylého původu. Posledním majitelem panství šternberského byl Jiří Šternberk, který o majetek přišel v době prováděné socializace komunistickou stranou. Na jeho oba rodiče se ještě pamatuji. Starý pán byl nemluvný a hlavní slovo ve všem měla paní hraběnka. Čechy ráda neměla, ač na ni dřeli. Když začala první světová válka, dokonce prohlásila, že po vítězství Rakouska už ani kohout česky nezakokrhá. Ale říšskému Němci G. Blunkovi, který tu řadu let pracoval jako vyzvědač zakoupila v Hůře domek čp. 76. Ale jak se mýlila. Její syn Jiří Šternberk, majoritní pán, hned při prvním sčítání lidu přihlásil se k národnosti české. A také se tak nadále jako Čech zachoval i v době okupace. Proto také, jak jsem už zmínil, přišel o jemništěské panství. Své češství prokazoval také při různých vlasteneckých podnicích. Když jsme v roce 1932 stavěli sokolovnu, daroval nám na její výstavbu všechn stavební materiál. Rodina pobývala většinou na šternberském hradě, jen prázdniny prožívali na jemništěském zámku. Byli to velice hodní lidé a přicházeli rádi do styku s obyčejnými lidmi. Jiří měl početnou rodinu 9 dětí. Když při socializaci přišel o majetek, byl ponechán na hradě ve funkci kastelána a dcery dělaly uvaděčky a prodávaly pohlednice. Jeho paní popásala kozy po svazích kolem hradu. A tehdy jsem se s ním jako ředitel nemocenské pojišťovny ve Vlašimi velice sblížil, poněvadž v kancelářských pracích se nevyznal, přicházel za mnou na poradu a pro pomoc v písemnostech. Když jsme se takto přátelsky sblížili, odvážil jsem se ho jednou zeptat! „Pane Jiří, jak snášíte Vy a rodina ztrátu takového majetku, ponížení a dokonce snad i bídu s tak početnou rodinou?“ Budete překvapeni, jako jsem byl já jeho odpovědí: „Jsme nábožensky hluboce založená rodina, a tak „Co bůh činí, dobře činí“. A taková víra je vzpruhou i útěchou. Ale já pevně věřím, že zase bude dobře. Jen jestli já se toho dočkám.“ Nedočkal. Hluboce dojat jsem ho políbil se slzami v očích. I na něm bylo vidět hluboké pohnutí. Moc často na něj vzpomínám. Hrabě Jiří měl dvě sestry. Starší Gabriela byla zkrfulozní a proto ženská nehezká. Ale přes to se v poměrně vysokém věku provdala proti vůli celé rodiny za panského šoféra Františka Malimánka. Tomuto sňatku velice přál a napomáhal zdejší farář Josef Kopecký a v noci je oddal. Celá obec tím byla tehdy pobouřena. Pan farář měl tolik drzosti, že prohlásil, že je to sňatek Bohem požehnaný. Ale nebyl. Gabriela do týdne po sňatku zemřela a Malimánek se hned po pohřbu zastřelil. Touž na jeho vyženěné peníze netrpělivě čekal jeho starší bratr důchodní u Šternberků, ten provedl zpronevěru okolo 60 tisíc, které nyní mohl splatit.

Manželé Mensdorfovi u příležitosti zlaté svatby 12.8. 1977.

Panu faráři jsem to nemohl smlčet, a tak jsem se ho jednou zeptal. „Jak jste mohl s klidným svědomím takovému sňatku prosím Vás požehnat?“ On na to, „Tak já vám řeknu. Já už dlouho jsem měl proti Šternberkům pítku, protože si na mě stěžovali u konsistoře. Tak jsem jim to vrátil.“ „A není Vám to jako knězi hanba se mstít?“ Nehezky jsme se rozešli. A to byla asi příčina, proč se nedal pohřbít na postupnickém hřbitově, ale v Chotýšanech. Věděl, že ho lidé neměli rádi.

Mladší dcera, které říkali Sita, urostlá a krásná se provdala za moravského hraběte Mensdorfa. Krásný a šťastný pár, jenže bez dětí. Bydleli v zámku na Podlesí až do doby, kdy je socializace okradla. Po opuštění zámku se spolu ubytovali na postupické faře. A poněvadž František pracující nebyl a neměl nárok na důchod, musel jako dělník vydělávat, aby uživil rodinu. A pracoval ve svém vlastním lese. Manželka mu zemřela, a poněvadž Františkovi nebylo dovoleno ji pohřbít v jemništěské zámecké hrobce, byla pohřbena v jednom hrobě se sestrou Gabrielou na postupickém hřbitově. František bez ní nemohl obstát, a tak se přestěhoval ke své sestře do Vídně. A tak končím povídání se vzpomínkami na ně, na všechny, které jsem míval rád, a jsem si jist, že i Vy všichni, kdo jste je znali, vzpomínáte v dobrém také. Teď už i já sám čekám na chvíli, kdy mě Hospodin povolá. Toto je můj poslední zápis a vzpomínky psané pro Postupický zpravodaj. Loučím se s tebou milý čtenáři, kteří jsi mému vyprávění věnoval pozornost.

Uvádím velice osobní vzpomínky již zemřelého zdejšího občana, které nikdy nebyly uveřejněny.

Připravil J. Šesták

HISTORICKÉ SNÍMKY A SOUČASNOST

Původní sklípek patřící k bývalému hostinci Na Podlesí.

Současný stav po úpravě provedené majitelem panem Pelikánem.

Foto Jiří Maršíček

Postupický zpravodaj je občasníkem obecního úřadu v Postupicích, vychází 4x ročně, distribuce je zajištěna zdarma do všech domácností na Postupicku. Číslo 70 vyšlo 16. PROSINEC 2020 v Postupicích • Redakční rada: Ing. Jiří Sternberg (postupice@chopos.cz), Miloslav Půta (Miloslavputa@seznam.cz), Jana Jiřiová (jana.jisova@zpostupice.cz), Jiří Šesták (sestakpostupice@seznam.cz), Jiří Maršíček (jmarsicek@seznam.cz), Anna Pütová (a.pauleova@email.cz) • Grafické zpracování / layout: Jiří Malý (jiri.d.maly@seznam.cz)

Příspěvky je možné předávat do kanceláře obecního úřadu (pokud možno v elektronické podobě) nebo zaslat emailem na adresu postupice@chopos.cz. Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla bude 26. ÚNORA 2021 • Postupický zpravodaj je zapsán do evidence periodického tisku pod ev. číslem MK ČR E 19969.

